

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 16. XI. - 22. XI. 2020.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ ANICA Trempetić, OLGA i BRANKO Cirimotić, obit. Brkić, Koši, Faust, Jakopović i na dvije nakane, JOSIP Ratko
SRI.	u 18.00 sati	+ JAKOV i obit. Križanac
ČET.	u 18.00 sati	– Na čast Majci Božjoj
PET.	u 18.00 sati	+ MARINA Pukšec
SUB.	u 18.00 sati	+ KATICA i ZVONKO Bogetić
NED.	u 9.00 sati	+ MARICA, IVAN i obit. Gračak, MARICA, MATO i obit. Trempetić, MARICA Gašparac
	u 11.00 sati	– Župna

OBAVIJESTI:

PRVOPRIČESNICI vjeronauk u subotu po rasporedu.

KRIZMANICI ovaj tjedan imamo vjeronauk, ako idete u školu poslijepodne, onda je vjeronauk u 9.00 i 10.00 sati u utorak, ako ste u školi prijepodne, onda je župni vjeronauk u srijedu u 16.00 i u 17.00 sati.

Ovaj tjedan budimo solidarni s VUKOVAROM, ostalo nam je svijeća, uzmite ih svakako i zapalite za pobijene Vukovarce.

Naše RASPELO na ulazu u Vugrovec (koje je sagrađeno kao Jubilaro 1942. god.), osvanulo je u novom ruhu. Uređeni okoliš i pozlaćeni Corpus. Za uređenje svima hvala, koji ste se ugradili svojim darovima!

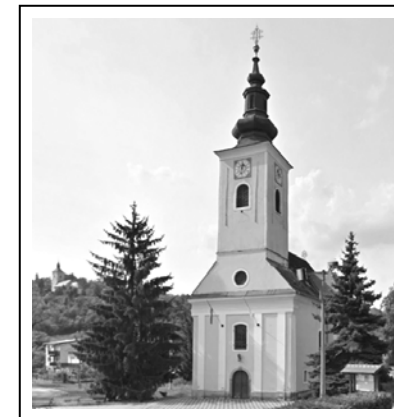
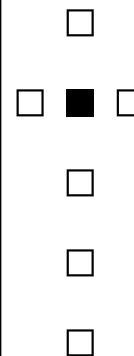
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA i naš Listić...

Župni ured radi putem telefona 01 2044255, 098 814885 ili putem mail-a. Župni mail je ured@zupa-vugrovec.com.
www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 250
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XVI, broj 46(823)
15. studenoga 2020. god.

XXXIII. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Mt 25, 14-30)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisposobu: "Čovjek, polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova.

Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.

Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'

Pristupi i onaj s dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'

A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat i reče: 'Gospodaru! Znaдох te. Čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!'

A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom. Uzmete stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnog slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.'

PRIČA O SVADLJIVOJ SVIJEĆI

Zacijelo još nikad niste čuli da neka svijeća ne želi gorjeti. Svijeće u ormaru se zgroze na tu vijest, jer se ne pamti da se ikad koja svijeća nije mogla zapaliti. Do Božića je ostalo još svega nekoliko dana i sve su svijeće uzbuđeno čekale blagdan da pred svima zasvijetle, zamirišu i zablistaju.

Sve osim jedne mlade crvene i zlatne, koja je uporno ponavljala: “Ne i ne! Ne želim gorjeti. Kad nas zapale, začas se istopimo. A ja želim ostati ovakva kakva sam sada: otmjena i skladna, lijepa i povrh svega čitava!”

“Ako ne goriš, mrtva si i prije nego što si živjela”, govorila joj je velika svijeća, koja je već gorjela za dva Božića. “Ti si načinjena od voska i stijenja, a to samo po sebi nije neka vrijednost. Kad goriš, znaš da postojiš i osjećaš se sretnom.”

“Ne, ne, hvala lijepa”, odgovarala je crvena. “Priznajem da su tama, hladnoća i osamljenost strašne, ali to je još uvijek bolje i od same pomisli da će me zapaliti i da ću gorjeti.”

“Život se ne sastoji od riječi i ne da se objasniti riječima, treba se davati”, uzvratila je velika svijeća i nastavila: “Samo oni koji sebe založe, mogu promijeniti svijet i sebe. Ako dopustiš da samoća, tama i studen napreduju, one će ovladati cijelim svijetom.”

“Hoćeš reći da smo mi tu da suzbijamo studen, tamu i samoću?”

“Naravno”, velika će joj svijeća, “gubimo vitkost i boju, ali postajemo korisne i važne, mi smo plemstvo svjetlosti.”

“Ali pritom se trošimo, blijedimo i nestajemo.”

“Da, samo tako i možemo pobijediti noćnu tamu i studen svijeta”, zaključila je velika svijeća.

Na kraju je crvena i pozlačena svijeća popustila i dopustila da i nju zapale. Sjala je u noći svim žarom svoga srca pretvarajući u svjetlost svu svoju ljepotu, kao da je sama htjela otjerati svu studen i tamu svijeta. Svijeća i stijenj su se malo-pomalo trošili, no posvuda se širila svjetlost u ljudska srca za koja je gorjela i svakom je oku nudila svoj čarobni sjaj.

“Gospodine, učini me svjetiljkom. Gorjet ću, ali ću drugima svijetliti.”

DAROVI ZA CRKBU

- 1. VLADO VUGER** Slatinska 8, Vugrovec **100 Kn**
 - 2. VIKO ŠTURMAN** Domjanićeva 6, Vugrovec **200 Kn**
 - 3. DRAGICA FERJANIĆ** (obit. Pavar) Fištri 4, Kučanec **500 Kn**
- HVALA SVIMA DAROVATELJIMA ZA POTREBE ŽUPE
I ZA SANACIJU NAKON POTRESA!**

ZA POZLATU JUBILARNOG RASPELA

- 1. ANKICA i STJEPAN SAMEC 300 Kn**
- 2. MILKICA PAVLOVIĆ 200 Kn**
- 3. ŽELJKO LOZANČIĆ 100 Kn**

Iskreno hvala!

Ovih dana napustili su nas:

IVKA HANŽEVAČKI r. Švigir iz Paruževine u 82. godini.

MATO DEBELJAK iz Dobrodola u 90. godini.

FRANJO PAVLOVIĆ iz Goranca u 76. godini.

Dobri Bože uvedi ih među svete i izabrane svoje!

KRALJ I DVORSKA LUDA

Jedan je kralj bio na samrti.

Dođe ga posjetiti njegov dvorski luda koji je sa sobom uvijek nosio jedan štap koji je dobio od kralja.

Kralj mu je jednom rekao da taj štap da nekom ako nađe nekog luđeg od sebe, a kako mu se činilo da takvog nema štap je već dugo nosio sa sobom. Kralju moj, kako ste? – pita ga dvorska luda.

Ah, što da ti kažem. Ne osjećam se dobro.

A kako se osjećate kralju?

Loše. Idem ti u neku tuđu zemlju i, znaš, više se nikada neću vratiti.

Dvorska luda će na to: „Jesi li znao da ćeš putovati tamo?“

„Znao sam da će doći vrijeme za to putovanje.“ – odgovori kralj.

„E pa kad si znao onda si sigurno sve učinio da i tamo sebi sagradiš neku kuću.“

„Vidiš, ludo, nisam na to mislio.“ Odgovori kralj.

Tada mu dvorska luda preda štap govoreći: „Kralju moj, mislim da ovaj štap pripada tebi. Ti si ipak veći luđak nego ja. „